

En lep pozdrav z moje strani. Ime je Marike Gruber in danes tukaj pred vami stojim kot predsednica študentske organizacije Slovenije in predvsem kot glas ne samo pozabljenih, ampak morda bi si lahko kdo drznil reči tudi načrtno preslišanih študentov in dijakov.

Ko smo se prvič soočili s to problematiko marca aprila 2022 se nam je zdelo, da je ta problematika pomembna, ampak takrat je teh primerov je bilo 10, 20. Začeli smo sistematično zbirati, pozivati študente, naj nam na kakršen koli način sporočijo, kaj se jim je zgodilo in stopili takrat v stik s takratnimi odločevalci. Na žalost smo na tisti točki naleteli na zaprta vrata in na tolmačenje, da naši študenti in dijaki niso upravičeni do tega dodatka.

Ampak ali res tako malo vrednotimo naše mlade.

Naš odgovor je bil absolutno ne in ne smemo si privoščiti, da ta generacija, ki je v zelo kriznem času v zelo pomembnem času odigrala tako zelo pomembno vlogo, da ta generacija ostane spregledana.

In ravno zaradi tega smo vztrajali ugotovili, da je teh študentov vsaj tistih, ki so nam pisali okoli 2000, in s temi podatki smo junija prišli na sestanek v državnemu sekretarju. Tu smo dobili povsem drugačno obravnavo kot v preteklosti.

Bili smo slišani že v samem začetku.

Bili smo slišani do te mere, da nobena ovira, ki je bila prej predstavljena kot nemogoča, ni bila več nemogoča ovira.

Kar naenkrat smo začeli zbirati vse možne podatke, vse študente. Postavili smo zelo življenjski rok, do katerega se lahko ti podatki sporočajo in še zdaj poskušamo pridobiti manjkajoče, in sicer v primerih, kjer so študentje že pozvali ustanove, kjer so opravljali svoje delo, ampak ustanove različno tolmačijo ta zakon še vedno po vseh obvestilih po vseh javnih kanalih.

Je tolmačenje zakona zelo, zelo jasno, ampak še vedno v določenih primerih prihaja do opredelitev, da je bilo tolmačenje decembra 2021 drugačno in da študenti do tega izplačila niso upravičeni.

Na študentski organizaciji Slovenije bomo vztrajali do zadnjega in bomo takšne zavore tudi izpostavljali. Pisali so nam študentje, kjer se jim to dogaja na UKC v Ljubljani, UKC, Mariboru in še nekaj takšnih zavodih in enostavno mislim, da moramo to zgodbo pripeljati do konca, ker bo sleherni študent in dijak oziroma študentke in dijakinje, ki je opravljala to delo za to delo tudi ustrezno nagrajena. Mogoče bi dodala samo še to, da v tem trenutku lahko skozi naše delovanje upravičeno rečemo, da mladi v tej državi nismo pasivni.

Nismo pasivni zaradi tega, ker smo to delo vse opravili, ker smo se odzvali. Kot sem že omenila v zelo kritičnem času, smo ravnali zelo družbeno, odgovorno in pa sedaj, ko tudi predstavniki teh mladih stojimo tukaj pred vami in zagovarjamo vse opravljeno delo. Interese mladih lahko dodamo še, da je to primer, kjer enkrat za spremembo upam, da bo javnost videla, da mladi dejansko lahko.

V svoje roke vzamemo škarje in platno in sami pomagamo krojiti svojo prihodnost. Hvala.